

chris
mulder

Parttime werken

Parttime werken is vandaag de dag meer regel dan uitzondering. Zeker in Nederland. Toch wordt de deeltijdbaan nog vaak veroordeeld.

Niet iedereen beschouwt parttime werken als een normale ontwikkeling van flexibiliteit op de arbeidsmarkt. Critici vermoeden luxe gedrag. Het merendeel van de parttimers is vrouw en de gedachte is al gauw dat zij door minder te werken, meer leunen op het inkomen van hun man. Vanuit een standpunt van (inkomens-) emancipatie zou dit minder gewenst zijn.

Het is een actueel thema. Onlangs zijn onderzoeken gepresenteerd waarin wordt gesteld dat Nederland zoveel parttimers kent omdat de Nederlandse

Hier krijgt de carrière van man voorrang

vrouw niet fulltime zou willen werken. Het parttime werken door mannen komt ook niet snel op gang; jongeren daargelaten. Voor deze doelgroep is overigens al lang geen sprake meer van een eigen, vrije keuze.

Waar we volgens mij van af moeten, is het idee dat mensen naast hun parttime baan niets nuttigs doen. Die aanname slaat nergens op maar is vaak wél de achterliggende gedachte van mensen die parttimers ondergeschikt zien aan fulltimers.

Het tegenovergestelde is het geval. Parttime werkers ontwikkelen vaak juist meerdere talenten. Laat ik mezelf als voorbeeld nemen. Ik ben naast crisismanager ook coach. Dat kun je zien als twee parttime banen en samen komen die al snel op een volledige werkweek. Wat dacht u van de combinatie opvoeding van de kinderen en mantelzorg voor de ouders. Parttime?

Het gaat hier over kiezen. In onze cultuur krijgt de carrière van de man vaak voorrang boven die van de vrouw. Ook leven mannen minder werkdagen in ten behoeve van het ouderschap. Hier lopen bijvoorbeeld

Scandinavische landen flink op ons voor.

We maken het onszelf ook wel moeilijk. Wordt een man bewonderend aangekeken als hij op het schoolplein op zijn kinderen staat te wachten, zijn kostwinnende vrouw wordt door andere vrouwen als een soort tweedetrangs moeder gezien. Het valt me op dat vooral vrouwen elkaar op dit punt de maat nemen.

Vroeger was alles anders en ook de toekomst zal anders zijn. Wilde je in de jaren zeventig als man de blits maken door met je kind bij een consultatiebureau te komen, dan werd het bijna uit je handen gegrist. Mannen wisten niet hoe ze kinderen moesten vasthouden, was de aannametoen.

Vroeger stopte je als vrouw met werken als je trouwde; soms moest dat note bene vanwege de cao. Nu is het normaal dat vrouwen doorwerken wanneer ze kinderen hebben gekregen. Het is al lang niet meer vanzelfsprekend dat de man de enige kostwinner is. De volgende stap is dat de man dagen inlevert voor gezinsontwikkeling.

Waarom ook niet! Want daar is steeds meer begrip voor, in een wereld waarin we steeds meer taken hebben naast ons werk. Vroeger werd veel meer voor mensen bepaald. Bijvoorbeeld door de levensbeschouwelijke zuil waarin ze leefden. Nu is het zaak dat je je identiteit zelf blijft ontwikkelen; een proces dat nooit ophoudt.

Parttime werken of niet: de keuze is aan u. We kunnen ons werk steeds meer zelf inrichten, al hoort hier ook bij dat bepaalde zekerheden wegvallen. Een vast contract is een aflopende zaak. Maar dat is niet iets om bang voor te zijn. Het is een goede zaak dat we niet meer blind vertrouwen op de afhankelijkheidsrelatie met een werkgever. Hierdoor leren we meer te vertrouwen op onszelf.

> mulder@lc.nl Chris Mulder is directeur van CMMC Management Consulting, gespecialiseerd in crisisinterventie en directiecoaching